

Na veertig jaar voor de klas gaat Johan Eeckhout met pensioen in het Klein Seminarie. (Foto S B)

“Altijd het positieve gezien in mensen”

ROESELARE ♦ Zijn ouderlijk huis staat in de Mandellaan 195. Logisch dus dat Johan Eeckhout een jeugdproduct van de Broederschool is. Maar toen superior André Modde van het Klein Seminarie in augustus 1976 belde met de kersverse regent Nederlands-Engels-Economie, startte Johan toch maar in het College. In het 2de en 3de jaar van de moderne humaniora. Na 40 jaar College en op zijn 60ste verjaardag (29/8/2016) gaat hij met pensioen.

“Samen met mijn echtgenote Riet Deleye, in de Burgerschool ook actief in het onderwijs, heb ik in februari de beslissing genomen”, vertelt Johan Eeckhout. “Ik heb er 40 mooie jaren in het College opzitten. Een gevoel van dankbaarheid overheerst. Ik sluit iets af dat ik dag na dag bijzonder graag heb gedaan. Een goede leerkracht is iemand die leert van zijn leerlingen. Die leerlingen hielden me jong. Ik heb bovendien altijd mijn ding mogen doen. Geen betuttelende directie gehad. Wel ruimte voor initiatief en creativiteit”.

Waarom Johan koos voor een onderwijsopleiding? “Zelf ging ik altijd graag naar school en op jonge leeftijd, ik was pas 17, gaf ik al volleybaltraining aan jongeren”, vertelt Johan. “Omgaan met jongeren heeft me altijd geboid. Ik had ook twee nonkels die les gaven. En Dries Debel heeft in mijn tijd in de Broederschool als leraar Talen grote indruk op mij gemaakt. Ondanks de gevolgde richting WA ging mijn voorkeur uit naar talen. In 1974 koos ik voor de opleiding regent Nederlands-Engels-Economie aan Sint Thomas in Brussel. In 1976 kwam ik op de onderwijsmarkt.”

OP KRUKKEN

Was het toen makkelijk om een job te vinden? “Eigenlijk wel, ik kon kiezen tussen een halftijdse opdracht in de Broederschool, een job bij Sint-Idesbald waar ik stage had gelopen en een fulltime in het College. Bij het solliciteren had ik zeker niet prioritair aan het College gedacht maar toen superi-

or Modde himself belde, ben ik zelfs op krukken en met de voet in het gips gaan solliciteren. Ik kon meteen ter plekke tekenen. Na die interim van twee trimesters had ik nog mijn legerdienst in Keulen voor de boeg en tijdens die legerdienst werd ik op een zondagvoormiddag door adjunct-directeur Hans Decroos gevraagd om terug te keren naar het College. Ik had blijkbaar een goede indruk gemaakt tijdens de interim waarmee ik mijn loopbaan was gestart. In de Latijnse en moderne heb ik al die jaren Engels en economie gegeven. Ik was ook klasleraar van de 3de Economie.”

ENGAGEMENT

Ook buiten de lesopdracht heeft Johan zich bij herhaling geëngageerd. “Klopt. Organiseren van bezinningsdagen, schoolreizen en posterbeurzen, 13 jaar actief bij de Europese uitwisselingen waarvan vaak in het buitenland in Italië, Hongarije, Bulgarije en Tel Aviv, de schoolploegen volleybal begeleid en er 18 finales Kardinaalsbeker mee gespeeld waarvan tien gewonnen, regie bij de theaterwandeling Langs de Dreve in het kader van 200 jaar Klein Seminarie, het project Eeuwglans.... en ik was ook vakverantwoordelijke Engels tweede graad.”

“Stilzitten is niet aan mij besteed”, weet Johan Eeckhout wanneer we hem op zijn drukke agenda buiten de school wijzen. “Sinds 1979 ben ik samen met Riet actief bij het Onze-Lieve-Vrouwekoor Jubilate, waarvan ik ook 13 jaar voorzitter was. We

hebben ons samen ook tien jaar geëngageerd als kookouders bij de KSA. En volleybal is van jongsaf aan mijn sport. Ik speelde zelf als passeur bij The Jets en Knack tot en met tweede nationale, trok nog en drie jaar naar VK Izegem en speelde ook volleybal bij de KWB. En sedert 2000 ben ik intens betrokken bij de werking van het huidige Knack. Als bestuurslid, verantwoordelijke voor de website, contactpersoon met de pers en medewerker rond de Champions Leaguewedstrijden waar ik verslagen en interviews in het Engels tijdig naar het CEV moet doorsturen.”

TWEDE LEVEN

Riet gaat nog niet met pensioen, hoe zal Johan Eeckhout straks zijn tijd invullen? “Ik denk eraan om een aantal zaken weer op te starten die ik wegens tijdsgebrek heb moeten stopzetten. De tekenacademie, Italiaanse lessen bij het CVO, kooklessen, gastouder bij Europese uitwisselingen, de interesse in kunst en geschiedenis intenser beleven, de passie voor reizen blijven koesteren en natuurlijk wat meer aandacht voor de kinderen Tine, Dries en Annelies en de kleinkinderen Marthe, Dora, Suzan, Oskar, Felix en Amaury. Naar dat tweede leven kijk ik met heel veel goesting uit.” “Tot slot nog dit. (wordt emotioneel) “Het overlijden van leerlinge Barbara Vandamme in 2004 en collega An Decroos in 2007 waren de moeilijkste momenten uit mijn loopbaan....”

(Eddy Brouckaert)